

fremtræder som et Udtryk for den samlede Bestyrelses Anskuelse, og det er meget skarpe Ord; Formanden retter mod de Mænd og mod de Presseorganer, der have vovet Tid efter anden og Aar. efter Aar at fremkomme med Kritik over Forholdene paa Flakkebjerg. Han erklærer, at ved disse Forhør er det godtgjort, at alle de Angreb, der være rettede, hvilede paa Sand og ikke havde nogen Grund under sig. Det er, synes jeg, allerede forbausende, at en Mand, der beklæder en Stilling som Formand i en Bestyrelse af denne Art, efter at have gennemlæst de Forhørsakter, af hvilke vi nylig have hørt et Uddrag, kan erklære, at den Kritik, der er fremkommen, er aldeles grundløs.

Men med hvilken Ret fremkommer Justitiarius Ingerslev med denne Redegørelse? Jeg har benyttet Tiden fra, da jeg læste disse Forhørsakter, og til nu til at søge Oplysning om, hvorledes de enkelte Bestyrelsesmedlemmers Stilling er til denne Sag, og jeg kan erklære, at Bestyrelsen har som Bestyrelse ikke taget Stilling til hele denne Sag, den er overhovedet ikke bleven spurgt, og naar det hedder sig, at man fra Bestyrelsens Side skal have truet med, at man vilde nedlægge Flakkebjerg som Opdragelsesanstalt, hvis Staten ikke ydede et Tilskud dertil, saa er det ikke Tilfældet. Jeg kan i hvert Tilfælde nævne en Mand indenfor Bestyrelsens Kreds, nemlig Professor Berlemø-Nix, der i en Række Aar har boet i Næstved og nu bor her i København, som, hvis han blev spurgt, ikke vilde vige tilbage for at erklære — selvfølgelig, hvis de Oplysninger, jeg har givet ham, og som ere et Uddrag af Forhørsakterne, forholde sig rigtige —: den Mand maa bort, men selvfølgelig maa Opdragelsesanstalten blive ved at gaa sin Gang. Men det er overhovedet bemærkelsesværdigt ved hele denne Sag, at Bestyrelsesmedlemmerne ikke have erkendt sig om de Forhør, der ere afholdte. Det blev oplyst, da Sagen var fremme under første Behandling af Finansloven, at Overværgesinspektøren, tidligere Overretsassessor Brun, havde tilstillet Redaktionen af et socialdemokratisk Blad en Anmodning om at forhindre, at der i den socialdemokratiske Presse fremtidig fremkom Kritik og Paatale af Forholdene paa Flakkebjerg, da det nu havde vist sig ved de afholdte Forhør, at der aldeles ikke var Grund til at føre Kritik derover. Jeg tror om Overværgesinspektøren, at han er en god, en udmærket Mand paa sin Plads, men jeg maa da tro — forudsat, at Man-

den virkelig bevidst har sagt dette om Forholdene paa Flakkebjerg —, at han ikke har gjort sig bekendt med de afholdte Forhør, og jeg har en Formodning om, at ikke alene han, men ogsaa Bestyrelsesmedlemmerne i Raadet for Flakkebjerg og Landerupgaard ikke have gjort sig bekendte med Forhørsakterne. Jeg har i Formiddags haft en Samtale med et af Bestyrelsens Medlemmer, Slotspræst Linne-mann, og da jeg spurgte ham, om han havde gjort sig bekendt med Forhørene i Flakkebjergsagen, erklærede han, at det havde han ikke. Denne Mand har siddet i Bestyrelsen for Flakkebjerg i en Række Aar, han er Præst, og man skulde forudsætte, at han netop burde interessere sig for, hvorledes Drengene bleve behandlet der, men da jeg kommer og spørger ham, hvorledes hans Stilling er, efter at han har set Forhørene, siger han: Jeg kender ikke Forhørene, jeg har set en Erklæring om denne Sag, det er meget vanskelige Dreng, der falder naturligvis Rap af. Og da jeg siger: Skal jeg gøre Dem bekendt med, hvad Forhørene have oplyst, siger han: Det har jeg ikke Tid til. De Herrer af Bestyrelsen synes overhovedet ikke at have Tid. Det er overordentlig betegnende, at i de Aar, den nuværende Bestyrelse har fungeret, har den endnu aldrig aflagt Besøg hverken paa Flakkebjerg eller Landerupgaard.

Det er betegnende for den Overfladiskhed, hvormed denne Bestyrelse synes at have kontrolleret disse Opdragelsesanstalter, at da jeg for ca. 3 Aar siden henvendte mig til Formanden for Bestyrelsen, Justitiarius Ingerslev, og oplyste ham om et eller andet Forhold, jeg var bleven bekendt med, erklærede han, at han ikke havde haft Lejlighed til personlig at erkynnde sig om, hvorledes Forstander Mortensens Opdragelse af Børnene var, men han skønnede — det gjorde Justitiarius Ingerslev —, at da Mortensen selv i sin Tid havde været Elev paa Flakkebjerg, saa var der alene deri en Betryggelse for, at Børnene bleve ordentligt behandlet. Det kunde paa Grundlag af denne Oplysning fra Justitiarius Ingerslev være ganske interessant at faa tilfulde oplyst, af hvilke Grunde Forstander Mortensen i sin Tid som Dreng var kommen paa Flakkebjerg. Jeg har, saa vidt det lod sig gøre, søgt at skaffe Oplysning derom og har erholdt den gennem et Bestyrelsesmedlem. Forholdet er dette, at Forstander Mortensen — hvad der ikke er til Forklæjning for ham — er født i et daarligt Hjem og kom